

Want ook indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden? Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt, 1 Kor. 14:8-9.

een onzeker geluid

Of, onbekend; namelijk uit welke men niet kan verstaan, dat men daardoor vermaand en opgewekt wordt om zich tot den strijd te bereiden. Want daartoe placht een zekere soort van trompetten gebruikt te worden welke classicum genaamd werd.

in de lucht spreekt

Dat is, enig geluid maakt en uitwerpt in de lucht, dat daar verdwijnt zonder enig nut. Zie 1 Kor. 9:26.

vele soorten

Namelijk niet alleen onder de mensen, die hun verscheidene spraken hebben, maar ook onder allerlei soorten van dieren en vogels.

zonder stem

Dat is, zonder zodanig een geluid, dat de mensen van enerlei taal daardoor elkander kunnen verstaan, en dat men uit het geluid van de dieren en vogels elke soort van dezelve kan onderkennen, zodat zij nog enige betekenis hebben, hetwelk in vreemde onbekende talen niet is.

Geliefden, wanneer we naar gewoonte 's morgens vroeg opstaan, dan kunnen we met name in het voorjaar het veelgekleurde vogelgezag beluisteren, wanneer we in een bosrijke omgeving wonen. Onder die vele vogels zijn kleine musjes, vinkjes en meesjes, maar ook merels, lijsters, en zelfs wielewalen en nachtegalen. Iedere vogel zingt dan zijn eigen kunstig lied, ter ere van Zijn hemelse Schepper. Telkens weer prachtig om te beluisteren. Een vogelkenner haalt ieder vogeltje er in het bijzonder uit. Hij herkent ze aan hun gezang, en aan de veelzijdige melodieën die ze laten klinken. Die ijverige vogeltjes worden er maar niet moe en zat van, om telkens weer hun gezang te laten klinken. Elk vogeltje heeft zo zijn eigen boodschap. In deze tekst word de verkondiging van Gods Woord vergeleken met bazuin-geklank. En de Heere zeide: Bij wien zal Ik dan de mensen van dit geslacht vergelijken, en wien zijn zij gelijk? Zij zijn gelijk aan de kinderen, die op de markt zitten, en elkander toeroepen, en zeggen: Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt niet geweend, Lukas 7:31-32. In dit tekstgedeelte vergelijkt de Heere Jezus de prediking des Woords met het fluitspel van kinderen. Israel heeft het woord van de door God gezonden profeten meestentijds verworpen. "Wij horen uw woorden, maar zullen ze niet doen!", was meestentijds de boodschap van het volk tot deze geroepen profeten. Men wenste liever het valse bazuingeluid te beluisteren van de valse profeten. Maar nu komt het? Hoe komt het, dat destijds de meesten, en heden ten dage nog zeer velen, het valse onzuivere bazuingeluid, voor een zuiver bazuingeluid houden...?? Daar moet je toch bij vandaan lopen, zouden we zeggen? Maar toch doen de meesten het niet, lezer. Waarom dan niet? Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. Hij kan het niet zien, maar ook niet horen, lezer. Om de eenvoudige reden

dat zijn ogen en oren nog dicht zitten, en zijn hart nog onbesneden is. De schellen moeten dus van onze ogen vallen, en onze oren moeten doorboord worden, willen wij door de boodschap van het gepredikte Woord, door het zaligmakende geloof, het Koninkrijk der hemelen, ooit kunnen zien en horen. Want het geloof is uit het gehoor, en het gehoor is door het gepredikte Woord Gods. Ieder mens kan een bepaalde schone rede beluisteren, zoals velen de Heere Jezus destijds volgden om de broden en vele wonderen die Hij deed. Het ging hen niet zozeer om de inhoud van Zijn boodschap, maar om de wonderlijke wijze en de bijzondere manier waarop Hij Zijn woorden uitsprak. Toch hebben de meesten Zijn bazuingeklank nimmer verstaan en/of begrepen. Ze zijn verloren gegaan onder een bijzondere rede. Ze hebben het op hun tong geproefd, maar er nimmer geestelijk van gegeten. Waarom dan niet? Omdat het de meesten niet van God gegeven was, deze dingen te verstaan. Het bazuingeklank van de Heiland klonk meestentijds door gelijkenissen, waardoor Hij Zich aan Zijn kinderkens openbaarde en Zich tegelijk verborgen hield voor de wereld en de vrome vormgodsdienst, Mark. 4:11-12. En hoewel het Zijn kinderkens gegeven was deze dingen te verstaan, verstaat een kind nog niet de diepten van Zijn bazuingeklank, die een jongeling of een Vader in de genade er wel uit opluistert, 1 Joh. 2:12-14. Hoe vaak zeiden de discipelen van Christus Hem niet Zijn onderwijs hen nader te verklaren, Matth. 13:36, Matth. 15:15. Een kind luistert met dezelfde oren als een jongeling en een vader. Beiden hebben dezelfde geestelijke oren, maar een jongeling en een vader zijn wat meer geoefend geworden in het verstaan en het beluisteren van het bazuingeklank van Gods Woord. Vergelijk het met een beginnend en een wat meer geoefend violist. Wanneer zij een orkest een bepaalde compositie horen spelen, dan luisteren zij beiden door dezelfde oren. De beginneling hoort een prachtig orkestgeluid, en luistert meer naar het geheel dan naar de details. De wat meer geoefende violist beluistert het vioolspel van de eerste viool, en naar andere details waar de beginneling nog geen erg in heeft. Toch hanteren ze beiden een viool, en beluisteren ze beiden met dezelfde oren naar het orkest. Wanneer we dit geestelijk overzetten, zouden we kunnen zeggen, dat door oefening en zielsloutering, een vader in de genade dieper in het wonder van genade, en daarmee dieper in het Wezen Gods heeft mogen blikken. Ook in het aardse is dat wezenlijk niet anders. Een kind van vijf jaar oud zegt: "dat is mijn Vader...!!" Een jongeling van 18 jaar heeft wat meer van zijn vader mogen zien en horen. En eenmaal opgewassen tot een man van 40 jaren oud, terwijl zijn vader nog leeft, verstaat nog dieper, de liefdevolle zorg en opvoeding die hij van zijn ouders heeft mogen ontvangen. Een kind kan daarom geestelijk (nog) niet dragen wat een jongeling en een vader wel kunnen dragen, Joh. 16:12. We kunnen dus niet zeggen, dat de oren van een vader dieper doorboord zijn geworden, dan die van een kind. Het gaat immers niet om de hoeveelheid van het gehoorde bazuingeklank, maar om de diepte en inhoud, en de scherpte waarmee het opgeluisterd mag worden.

Hoeveel Hollandse spreekwoorden en gezegdes hebben wij destijds op school niet geleerd, waarvan we uiteindelijk maar half beseften wat ze betekenden. Hoe kwam dat? Door een gebrek aan levenservaring. Toch had de meester de spreekwoorden en gezegdes ons uitgelegd. Het lag dus niet aan de uitleg, maar aan onze onervarenheid. Later, na een weinig meer levenservaring te hebben opgedaan, verstaan we het nut van deze gezegdes wat dieper, en ook het waarom dat deze spreekwoorden in de volksmond gebruikt werden, tot lering, waarschuwing en vermaning. Na die levenservaring konden we dus een betere en diepere toepassing op deze gezegdes maken. Door schade en schande zijn immers velen wijs geworden. Zo ook geestelijk, lezer! Willen wij dus meer kennis en wijsheid verkrijgen in het

Koninkrijk der hemelen, dienen wij op te wassen in het genadeleven, door de oefeningen des geloofs. In de weg van zielslouteringen en geloofsbeproeving. Hoe meer geoefend, hoe wijzer, en hoe kleiner een mens van zichzelf gaat denken, en meer hij zich aan Zijn God mag vastklampen. Daarom beseften de discipelen meestentijds niet wat ze geestelijk zeiden. Zij waren immers nog kinderen. Denk eens aan de ferme taal van Petrus, die veelal de mond der discipelen tot de Heere Jezus was. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was. Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben, 1 Kor. 13:11-12. Dit gold dus niet alleen de discipelen, maar ook de apostel Paulus in zijn geestelijke jonkheid.

Maar hoe komt het nu dat velen het onzuivere bazuïngeluid voor een zuiver en helder geluid houden...?? Dit geldt niet alleen de onbesnedenen van harten, maar ook velen van Gods volk houden het onzuivere bazuïngeluid voor een helder bazuïngeluid. Hoe komt dat? Dat is maar net waar je (kerk)wiegje heeft gestaan, lezer. Hoe leest gij, hoe luistert gij, en verstaat gij ook hetgeen ge leest en beluistert...?? Dit is de vraag die wij ons allen wel gedurig mogen stellen. Want, door welke gevormde oren, en door welke bril, beluisteren en lezen we Gods Woord. *En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beërven? En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij?, Lukas 10:25-26.* Deze spitsvondige wetgeleerde verstond Gods wet geheel verkeerd. Nooit heeft hij verstaan dat God Zijn wet niet gaf om te houden, maar om schuldig bevonden te worden. De mens kon immers vanuit een verbroken werkverbond Gods wet niet meer houden. En toch probeerden deze wetgeleerde, en vele met hem, Gods wet te houden. Hoe kwam het dat hij de wet verkeerd verstond? Ten eerste door zijn diepe val in Adam, waardoor hij verblind is geworden in 's hemels wegen, en ten tweede was deze man op het farizeïsche erf der kerk geboren. En wanneer een mens daarin is geboren, is hij daarin ook verkeerd gevormd en verkeerd onderwezen geworden. Deze man kwam tot Christus met de wet, waarop Christus hem onderwees, en hem ledig wegzond met diezelfde wet, *doe gij desgelijks....!!* Het heldere bazuïngeklank van Christus, zoals verwoord in Lukas 10, was hem tot een reuke des doods ten dode. Dit onderwijs werd hem als een molensteen om zijn nek, tot een eeuwig oordeel. Maar nu een voorbeeld van een man die geestelijk aan het einde van de wet was gekomen. Een moor die naar Jeruzalem was gekomen om te aanbidden. Deze man was weg gestuurd door het farizeïsme, met een rol van de profeet Jesaja. Nooit hadden die farizeeërs het kunnen bedenken, dat ook zij weleens op zulk een wijze als een zaaier in Gods handen gebruikt konden worden. "Hier, neem deze rol maar mee, en nu gauw maken dat je wegkomt!" zullen ze hem in zijn oren hebben gefluisterd. Wat een teleurstelling voor deze zwarte moriaan. Maar niets was minder waar, m'n geliefde lezer. Deze moor moest erachter komen dat de Heere Jezus alleen buiten legerplaats gevonden wordt. Al lezende valt de Geest Gods op deze man, die hem geestelijk aan het einde der wet brengt. Waarom dan? Omdat voor deze moor, het uur der minne was aangebroken. In de vloek en doem van zijn bestaan zat hij te lezen, maar hij verstond maar niet hetgeen hij las. Tenslotte las hij niet meer, maar werd hij gelezen. De heilige Geest begon deze man te ontdekken en te ontledigen. Dat wist deze verkorene Gods zelf ook niet, maar de geoefende diaken (Filippus) mocht dat wel, tussen zijn regels door, opluisteren. *En hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las den profeet Jesaja. En de Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij dezen wagen. En*

Filippus liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? En hij zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht?, Hand. 8:28-31. Het heldere bazuingeklink van de profeet Jesaja donderde als een bazuin in zijn ziel. Als de profeet dit van zichzelf geprofeteerd had, dan was het voor deze moor immers een verloren zaak. Maar nee, de profeet liet zelfs na zijn dood, door de Geest Gods, zijn bazuingeklink zeer helder klinken over de Man van smarten Die Zich als een lam ter slachting liet leiden, en Zich gewillig liet verbrijzelen. *En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt de profeet dit, van zichzelf, of van iemand anders?* Kijk lezer, hier gevoelde Filippus de diaken dat deze man in een geestelijke onhoudbare nood was gebracht. De Geest der dienstbaarheid had hem aan een einde gebracht, c.q. geestelijk de vloekdood doen sterven. Daartoe predikte Filippus hem terstond van de behoudenis die er in Jezus Christus te vinden was/is. Daar was immers plaats voor gemaakt, en onder deze prediking maakt de heilige Geest hem levend, door de wederbarende kracht van de opstanding van Jezus Christus. Op dat moment werd die moor door het geloof Hem ingelijfd, Rom. 7:4-6. Daar ontving hij Christus Jezus door het bazuingeklink van Filippus de diaken. Dat bleek later heel duidelijk uit de geloofsbelijdenis van deze kamerling. Om even in de termen van onze HC te zeggen, hier ontving hij de inhoud van zondag 7, maar was echter nog een onge oefend kind in de genade. Later door geloofsoefeningen en zielsbeproevingen, waste deze man op in zijn geschonken geloof en verkregen genade. Hoe weten we dat? Dat kunt u duidelijk opmaken uit het onderwijs van de Heere Jezus en Zijn apostelen. Het geloof dat niet opwast en/of vermeedert, is immers geen geloof. Een ziel is dus met bewustheid in zondag 7 gerechtvaardigd, maar moet nog onderwezen worden in hetgeen hij in Jezus Christus heeft ontvangen. Wanneer dan de onderwijzer in zondag 23 spreekt over de baten des geloofs, wil hij de gelovige daarmee eigenlijk de volgende vraag stellen: “Wat ben je nu door schade en schande wijzer geworden? Hoe en door welke wegen heeft de Heere u willen onderwijzen? Wat weet gij van Zijn voorzienigheid? Wat heeft ge ondervonden van de leiding door Zijn Heilige Geest? Kortom, vertel eens hoe diep u in het wonder van zalig worden geestelijk heeft mogen blikken?” Ja lezer, dat is de vraag die de onderwijzer de gelovige in zondag 23 wil stellen. Door geloofservaringen en zielsloutering heeft de ziel zijn roeping en verkiezing geestelijk vast mogen maken, waardoor hij minder zal struikelen als toen hij nog een kind was, en zich meer mogen grondvesten op het enig Fundament van zijn geloof. Waardoor niet alleen zijn geloof vermeedert, maar ook zijn vertrouwen.

Want ook indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden? Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Hoevelen lezen Gods Woord door de bril van de dogmatiek en/of uitleg van leer van een bepaalde zgn. voorname dominee? Hoevelen verstaan Gods Woord door het geluid van de prediking waaronder zij jaren hebben verkeerdt? Hoevelen lezen het Nieuwe Testament door de bril van het Oude Testament? Hoe weinigen verstaan wezenlijk de blijde boodschap van Gods heilig en dierbaar Woord? Er wordt door enkele geleerde mannen eerst een bepaalde dogmatiek opgesteld, waaruit men dan vervolgens Gods Woord gaat lezen en uitleggen. Dat moet niet zo, zult u wellicht zeggen. Maar hoevele duizenden Bijbellezers doen het toch alzo? Moeten er dan geen belijdenisgeschriften zijn, schrijver? Jawel, maar wij dienen Gods Woord nimmer te lezen door bijv. de bril van de Heidelberger Catechismus, en nog minder door de bril van de Dordtse Leerredenen. Deze volgorde is dus verderfelijk. Het moet dus geheel andersom. Wij moeten onze belijdenisgeschriften dus lezen door de bril van

Gods Woord, met name door de bril van de leerbrieven der apostelen. Maar hoe weinigen doen dat? Dit geldt dus niet alleen de hoorders, maar diegenen die hun bazuingeklank keer op keer in hun gemeenten willen laten klinken. Zoals wij het wereldgebeuren dienen te aanschouwen door de bril van de Openbaringen van de apostel Johannes, alzo dient een leraar zijn bazuingeklank te laten klinken vanuit de zuivere leer der apostelen. Indien hij dat niet doet, wordt zijn prediking een onzuiver bazuingeschal, en staat hij slechts in het luchtledige te spreken. Dan is hij niet meer dan een stomme hond die geen bassend geluid meer voort kan brengen, Jes. 56:10. Dat is een hond die dus nog wel blaft, maar geen dreigend en waarschuwend geluid meer voortbrengt. Dan zijn predikers die uren kunnen (s)preken, zonder inhoudelijks iets te zeggen. Zonder een boodschap neergelegd te hebben. Zonder dat de mensen naar huis gaan, in zichzelf zeggende: 'hier sta ik nog buiten, en/of hier mag ik door vrije genade om niet, bij behoren. Maar hoe kunnen we nu beoordelen of het een zuiver bazuingeklank is of niet...?? Ik schreef het u alrede, tenzij een mens wederom geboren is.... Maar toch is dat niet het enig, want ook een wedergeboren mens kan dwalen. Hij kan de zaken zuiver doorleefd hebben, maar wel dwalen in de leer, waardoor hij in zijn omgang met anderen, ook een onzuiver bazuingeklank voortbrengt. Ook zo'n ziel is dan anderen tot weinig nut, omdat hij te weinig vanuit leer der apostelen zijn bazuingeklank laat klinken. Zoals ik u al eerder schreef, herkent een vogelaar wanneer hij door het bos wandelt, elk geluid van iedere vogel die hij hoort. Daar behoeft hij geen moeite voor te doen, want daarin is hij geoefend. Hetzelfde geldt een geoefend theoloog die het verscheiden bazuingeklank der apostelen in Gods Woord geestelijk mag beluisteren. Zij allen zijn onderwezen geworden door dezelfde Leermeester, en hebben het Woord eendrachtiglijk getrouw verkondigd. Elkeen heeft dit met zijn verkregen kennis en gaven gedaan. Hun gezang was van dezelfde klank, maar de een zong meer hoge noten, en de ander wat meer lage noten. Petrus, Johannes en Jacobus, hadden immers het meest gezien van het lijden van hun lieve Zaligmaker. Al de apostelen, en daarvoor ook de profeten hadden hun eigen achtergrond. Jesaja was een geleerd mens, waardoor hij op een andere wijze profeteerde als Amos de ossenhoeder. Toch druiste hun geklank niet tegen elkaar in. Zij brachten hetzelfde geluid voort, en spraken van die ene Messias Die komen zou. Maar ieder op zijn eigen wijze, zoals de Heilige Geest hen de zaken voor heeft willen stellen. Vergelijk het met een prismaglas, waardoor het licht schijnt. Dit prismaglas verspreidt meerdere kleuren, terwijl het door slechts één lichtbundel wordt beschenen. Neem nu bijv. eens een man als de apostel Paulus. Hij wist als geen ander hoe de wetgeleerden en de farizeeërs dachten en redeneerden, maar ook hoe zij Gods Woord lazen en verstonden. Petrus en Jacobus hebben nooit zo kunnen preken als hoe Paulus ageerde tegen bijv. de valse Joodse Judaïsten binnen de gemeente van Galatie. Deze valse leraren brachten immers dezelfde leer als Paulus in zijn eertijds. Waarom konden Petrus en Jacobus niet zo diepgaand en niet zo gedetailleerd spreken als de apostel Paulus...?? Omdat zij zelf nimmer een farizeeër of wetgeleerde zijn geweest. Zij konden niet verklaren gelijk Paulus, hoedanig een wetgeleerde zijn leven in de wet had gevonden. Om de eenvoudige reden, dat dit nooit hun bestaan is geweest. Terwijl Paulus hier jaren in heeft gewandeld. Zij verstonden wel wat Paulus preekte, maar konden er zelf persoonlijk niet zo diep op ingaan als hoedanig Paulus dat bij tijden (met name in zijn zendbrieven) wel mocht doen. Dit heeft natuurlijk ook te maken met het bijzondere Licht van Boven waarmee de apostel Paulus beschenen is geworden. Zie daar een verschil, waarom elk van de apostelen een eigen bazuingeklank voortbrachten. De apostel Petrus merkt zelfs over sommige dingen uit zijn zendbrieven van hem op, dat ze zwaar zijn om te verstaan. *Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn*

om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf, 2 Petrus 3:16. Toch moest Paulus ook zeggen: "wat heb ik dat ik niet heb ontvangen." Lees hier wat hij daar in zijn zendbrief aan de gemeente van Korinthe over schrijft : Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar een lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node. Ja veeleer, de leden, die ons dunken de zwakste des lichaams te zijn, die zijn nodig. En die ons dunken de minst eerlijke leden des lichaams te zijn, denzelven doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering. Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen, 1 Kor.12:20-25.

De apostel Paulus heeft wel meer werk gedaan, maar persoonlijk geloof ik dat de apostel Petrus onder de Joden een zwaardere arbeid heeft moeten verrichten. Ook is het bijzonder opmerkelijk dat de Heere juist Paulus, als een voormalig wetgeleerde, naar de heidenen uit heeft willen zenden, en Petrus naar de vrome godsdienstige Joden. Zo heeft God met elk van Zijn knechten een bijzondere bedoeling gehad, en hen allen persoonlijk willen onderwijzen, willen ondersteunen, en willen schragen en dragen, in de arbeid die ze moesten verrichten. Gelijk dus het vogelgezang van verre een prachtig geklank is om te horen, maar zij elkeen hun eigen lied zongen, zo ook bij Gods ware geroepen knechten.

Want ook indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden? Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Geliefden, misschien mogen we ook een toepassing maken op de tijd waarin we nu leven. Want, waar zijn de mannen die heden ten dage nog een zuiver bazuingeklank voort brengen? Op hoeveel kansels in NL wordt er geen armiaans bazuingeklank voort gebracht? Op hoeveel kansels wordt wet en evangelie niet met elkaar vermengt, waardoor God niet meer aan Zijn eer komt, en Zijn heilig recht op een ontzaggelijke wordt gebogen, c.q. wordt ontheiligt en onteert? Maar nu komt het ergste van alles! Want hoe weinigen merken dit op? Hoevelen laten zich keer op keer vergiftigen met een valse leer. Zelfs de nuchtere zakenlieden die in het bedrijfsleven niet bedrogen wensen te worden, laten zich op geestelijk terrein een kat in de zak verkopen. Nuchtere zakenlui die weten, wanneer een bedrijf geleidt wordt door lieden die van toeten of blazen afweten, gedoemd is om in de afgrond te vallen, laten zich op geestelijk terrein toch blindelings als een lamme door de blinde leidlieden besturen en leiden. Werkelijk onvoorstelbaar! Wanneer zakenlui een bedrijf wensen over te nemen, doen ze onderzoek naar cijfers en vele andere dingen. Om te voorkomen dat er lijken uit sommige kasten zullen vallen, wanneer ze het bedrijf eenmaal over hebben genomen. Maar wat bij zulke overnames voor hen de hoogste prioriteit heeft, heeft voor hen op geestelijk gebied meestentijds de laagste prioriteit. Hier heeft u een duidelijk bewijs dat, een (vleselijke) nuchterheid en een aards zakelijk inzicht, op geestelijk gebied geen enkel nut heeft. Voor mijn werk moest ik voorheen weleens veel naar Parijs. Op een keer was ik bij een klant, en had die dag niet veel te doen. Hij vroeg me of ik mee ging naar de kerk, want zijn dochter moest commune doen. Ik heb dit een keer gedaan, maar doe het NOOIT weer. Ik zat ergens achteraan in die Roomse kerk, naast een oude moslima die de moeder van mijn klant bleek te zijn. Wij beiden keken toe, en deden niet mee. Van verre aanschouwde ik met eigen ogen hoe nuchtere (zaken)mensen, met een mobiel op zak, voor een stenen afgodsbeeld van Maria stonden te buigen. Ik had dit nog

nooit gezien, en kon mijn ogen werkelijk bijna niet geloven. Luther heeft het weleens van Rome gezegd, dat je de Roomse gruwelen met eigen ogen gezien moest hebben, wil je het geloven. Daar moest ik aan denken, toen ik al die mensen voor dat domme stenen beeld van Maria zag staan buigen. Als je hen dan na afloop vraagt of ze daar nu echt in geloven, dan staan ze je verbaasd en enigszins geërgerd aan te kijken. Met een blik van: 'man, waar maak je je druk om, dit is de religie en de kerkelijke traditie waarin ik geboren ben, kom dan gaan we nu weer zaken doen.' Nu zult u wellicht zeggen: *'dat zou ik nooit doen, of van, dat zou mij nooit overkomen!'* Zeg dat niet te snel, m'n beste lezer. Want, wanneer u zichzelf iedere zondag onder een valse dwaalleer begeeft, maakt u heimelijk ook telkens een buiging voor die vervloekte kerkleer. Feitelijk bent u dan net zo'n dwaas als al die mensen die voor dat afgodsbeeld stonden te buigen. Al is het in een behoudender kerkmilieu. Want, u onderzoekt en u toetst het bazuingeclank des Woords evenmin als al die roomse afgodendienaren. De duivel heeft zo voor iedereen wat wils. De een in een kerk waar ze allemaal van die sinterklaasmutsen dragen, en bij de ander in een kerk waar de een voor de ander nog te vroom is dat ze elkaar groeten. Of een mens nu vergaat in de Roomse afgoderij, of zijn ondergang vind in het hedendaagse farizeïsme, maakt de duivel zeer weinig uit. Dat is hem geheel om het even, lezer.

Hoe helder heeft dat bazuingeclank des Woords in de tijd der apostelen niet geklonken, lezer. Later is dit zuivere bazuingeclank weer verwaterd door enkele onzuivere klanken van sommige kerkvaders. Hoe genadig is den Heere ten tijde van de reformatie in Europa niet geweest, om dat bazuingeclank vanaf vele kansels, en in de vele nagelaten boeken, weer helder te doen laten klinken? Maar wat is er van dat zuivere bazuingeclank overgebleven, lezer? De zuivere leer is tenslotte weer verwaterd geworden, en tenslotte hebben we de leugen boven de Waarheid willen verheffen. Maar, ook hierin dienen we op te merken dat God niet met Zich laat spotten. *En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos, Joh. 3:19.* Een waarheid die niet alleen van toepassing is op de wereld, maar juist ook op de kerk, want het oordeel zal eens gaan beginnen bij het huis Gods. De wereld kan immers niet zo erg en diep zondigen als dat de kerk dat wel kan, lezer. In en door het verachten van de zuivere leer der reformatie hebben wij het latere onzuivere bazuingeschal liever gehad dan het zuivere bazuingeclank der reformatoren. Wij allen varen liever met een ingebeelde hemel ter helle, als dat we ons eerlijk laten onderwijzen. Waar het meest gelogen wordt, worden de grootste kerken gebouwd. Dat is in de wereld zo, maar op kerkelijk gebied net eender. Zeg het maar, hoe wil je bedrogen worden? Maar zeg mij nu eens, waar zijn de mannen die verdrukkingen moeten lijden omwille van het zuivere bazuingeclank dat zij van Godswege nog mogen laten klinken...?? Waar zijn de wenende Jeremia's die door de godsdienst in een put geworpen werd. Waar zijn de Kohlbrugge's die man en paard durfde te noemen in zijn weerleggingen, en daardoor door zeer velen werd gehaat...?? Velen beminnen de leer van het zuivere bazuingeclank, maar haten en schuwen het kruis wat altijd aan de verkondiging van het zuivere bazuingeclank is verbonden. Misschien begrijpt u nu een weinig waarom het zo ontzaggelijk ver weg is met alles, op kerkelijk terrein. Gods Geest is van ons geweken, er zijn geen leiders meer, de leer wordt verkracht, en de kerken stromen leeg, en de kerkgebouwen worden omgebouwd tot sportzalen. Hoe veel erger zal het met ons nog moeten gaan, lezer?

Hoeveel ouderlingen bezoeken de gemeenteleden niet wekelijks, slechts om zichzelf te weiden, Ezech. 34...?? Mannen die als een kip zonder kop in de lucht staan te praten, zonder een duidelijke boodschap. Gods volk achterlatend met de stenen voor broden die zij hen geestelijk verkocht hebben. Hoevele avondmaalgangers worden niet misleidt voor de eeuwigheid, vanuit een zgn. wedergeboorteleer die de toets van Gods Woord niet kan doorstaan?? Op dezelfde wijze worden de ambtsdragers in de meeste gemeenten verkozen, omdat ze vanuit diezelfde leer worden opgeluisterd en onderzocht. En wanneer dan bij tijden een kind Gods, op grond van Gods Woord, protesteert tegen al deze kerkelijke poppenkast, dan wordt hij doodgezwegen en/of monddood gemaakt. De dood is over het leven gaan heersen, lezer. Ook dit is een reden waarom het onzuivere banzuingeschal schier bijna niet meer wordt opgemerkt. Als je jaren valse muziek beluistert, ga je er tenslotte aan wennen. Tenslotte went alles, toch? Zie ook daarom waarom de prediking ons zo weinig meer tot nut is geworden. Ik schreef u al eerder, God laat niet met Zich spotten. Na de tweede wereldoorlog heeft Europa de Joden weg gejaagd, en hebben wij de moslims daarvoor in de plaats gekregen. Na de reformatie hebben wij het zuiver bazuingeclank der reformatie in onze prediking tenslotte ook weggejaagd, en we hebben de roomse dwaalleringen daarvoor van GOD weer terug ontvangen. *En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid, 2 Thess. 2:10-12.*

Onlangs bond een predikantskandidaat publiek de strijd aan met een goddeloze atheïst, om zijn rationele onzuiver bazuingeschal te weerleggen. Wanneer je dan ziet welk een bewondering zo'n man nog heeft voor zo'n goddeloze spotter, en hem zelfs na afloop de hand drukt. Dat zijn nu de mannen die straks aan het roer staan in een bepaalde gemeente. Wie zou niet wenen, lezer? Ook deze kandidaat stond feitelijk in het luchtledige te spreken. Dat is toch eigenlijk ook best een kunst, wanneer je langer dan een uur staat te spreken, zonder uiteindelijk iets gezegd te hebben...?? Arme gemeente die zulk een dwaas zal gaan beroepen. Hoe anders was dit bij de apostel Paulus toen hij voor koning Agrippa stond. Hoe zuiver en hoe krachtig was het bazuingeclank van de apostel daar op dat moment toen niet? Lees hier : *“Maar hij zeide: Ik raas niet, machtigste Festus, maar ik spreek woorden van waarheid en van een gezond verstand; Want de koning weet van deze dingen, tot welken ik ook vrijmoedigheid gebruikende spreek; want ik geloof niet, dat hem iets van deze dingen verborgen is; want dit is in geen hoek geschied. Geloofst gij, o koning Agrippa, de profeten? Ik weet dat gij ze gelooft. En Agrippa zeide tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een Christen te worden, Hand. 26:25-28.”*

Geliefde lezer, smeed dan zonder ophouden of dat God ons deze nationale zonde genadig zou willen vergeven, voordat ons land met de leugen verloren zal gaan. Bidt den Heere gedurig of Hij nog arbeiders in Zijn wijngaard uit zou willen stoten die een helder bazuingeclank mogen laten klinken, want de velden zijn wel wit om te oogsten, maar de arbeiders zijn zeer weinigen. De Heere zegene dit eenvoudige onderwijs, tot Zijn eer en tot bekering van vele zielen tot zaligheid, is mijn wens en bede, uit genade, om Jezus wil. Amen.